Homas
the spiritual way to success
K. Krishna Prasad Bhat
Website: http://homas.in
Email: homasonline@gmail.com
Mobil: 8000858858 /9940406777

अथ कुबेरमन्त्रप्रसङ्गात् कुबेरस्य लोकपालत्वात् लोकपालमुख्यस्येन्द्रस्यापि मन्त्रो मन्त्रसारोक्तैन्द्रगायत्र्याख्योत्र योग्यतावशात् लिख्यते —

सुकक्ष ऋषिः । गायत्री छन्दः । विबुधेश्वरो देवता । यदद्य हृत् । कच्च वृत्रहन् शिरः । उदगा अभिसूर्य शिखा । सर्वं तदिन्द्र कवचम् । ते वशे अस्त्रम् ।। ध्यानम् —

पारिजाततरुमूलबद्धमणिकुट्टिमोपरिसमाश्रितं
पाणिपङ्कजयुगात्तरत्नकलशाभिषिक्तनिजविग्रहम् ।
पाटलाङ्गमरुणाभभूषममलेन्दुसुन्दरमुखश्रियं
पाकशासनमहर्निशं च नमः (नमत)धर्मकामधनमोक्षदम् ।।

यदद्य कच्च वृत्रहन्नुदगा अभिसूर्य । सर्वं तदिन्द्र ते वशे ।। इति मन्त्रः ।। वश्यैश्वर्यप्रधानोऽयं मन्त्रः । द्वादशलक्षजपः । जपसमये नित्यशः शुद्धं हविष्यं हुनेत् । जपान्ते रक्तकमलैः त्रिमधुरसिक्तैः दशांशं पुरश्चरणार्थं हुनेत् ।

कश्रोत्रनयनघ्राणमुखदोःपादसन्धिषु ।
आधारहृन्मस्तकेषु मन्त्रार्णान् क्रमशो न्यसेत् ।।

पूजाविधानं तु अस्मिन्नेव पटले वक्ष्यमाणे ऐन्द्रत्रिष्टुप्मन्त्रविधाने वक्ष्यामः ।।

अथ प्रयोगः —

रविबिम्बसंस्थममराधिपतिं प्रविचिन्त्य नित्यममुमेव मनुम् ।
जपतामथाष्टशतमाशु वशे भुवनं भवेत् किमुत मर्त्यजनः ।।

अरुणैः कमलैर्मधुराललितैः जुहुयादनले विधिनाष्टशतम् ।
उदिते सवितर्यथ वत्सरतो धनधान्यसमृद्धिरमुष्य भवेत् ॥

जातीभिर्यशसे श्रियै कुवलयैः श्वेतैस्तथा कैरवैः
वश्यास्यै पयसाऽऽयुषे कुरवकैर्बुध्यै धनायान्धसा ।
स्वर्णास्यै मधुना पलाशकुसुमैः पुत्राय मुक्त्यै कुशैः
अष्टोर्ध्वं घृतसंयुतैर्दशशतं मन्त्री दिनादौ हुनेत् ॥

जाती - जाजी । कुरवकं - कोराटा । अन्धः - अन्नम् । अथ यन्त्रम् —

मध्ये तारं तदनु गुणशो मन्त्रवर्णान्दलाग्रे
किञ्जल्केषु स्वरयुगमथ व्यञ्जनारूढवृत्तम् ।
क्ष्माबिम्बाश्रद्वययुगलसन्मारबीजं तदेतत
यन्त्रं प्रोक्तं निखिलसुखदं श्रीकरं वश्यकारि ॥

आलिख्य यन्त्रममुमेत्र सुवर्णपट्टे
गोरोचनाघुसृणचन्दनगोमयाद्भिः ।
सूच्या हिरण्यकृतया प्रवरे मुहूर्ते
सन्धारयेत् सकलसंपदवाप्तिहेतोः ॥

स्पष्टोर्थः । यन्त्रान्तरमाह —

कर्णिकायां ससाध्यं तु तारं पत्रेषु चाष्टसु ।
अग्न्यश्विन्यग्निजलधित्रीणि त्र्यक्षराणि च ॥

आलिख्य मातृकावर्णैः भूपुरेण च वेष्टयेत् ।
यद्यकेत्पचो यन्त्रं वश्यसौभाग्यकान्तिदम् ॥

सुवर्णरत्नधान्यादिसर्वसंपत्करं परम् ॥ इति ॥

तत्र अग्निरिति त्रीणि । अश्वी इति द्वयम् ।

अथ इन्द्रगायत्रीमन्त्रप्रसङ्गात् ऐन्द्रत्रिष्टुप्चिन्तामण्याख्यो मन्त्रसारोक्तोत्र योग्यतावशाल्लिख्यते --

गृत्समद ऋषिः । त्रिष्टुप् छन्दः । इन्द्रो देवता । इन्द्र श्रेष्ठानि द्रविणानि धेहि हृदं । चित्तिं दक्षस्य सुभगत्वमस्मे शिरः । पोषं रयीणामरिष्टिं तनूनां शिखा । स्वात्मा(द्मा)नं वाचः सुदिनत्वमन्हां कवचम् । इन्द्रश्रेष्ठनीति सर्वमुक्त्वा अस्त्रम् ॥

ध्यानम् --

मातङ्गारातिपीठे स्थितमतिरुचिरे नन्दने कल्पवृक्षैः
मन्दाराद्यैर्मनोज्ञैः विबुधमुनिनुतं तप्तकार्तस्वराभम् ।
हस्तोद्यत्स्वर्णकुम्भप्रकरपरिगळद्रत्नधाराप्रवाहान्
वर्षन्तं वाञ्छितार्थप्रदममरपतिं सुप्रसन्नं नमामि ॥

इन्द्रश्रेष्ठानीत्यादिमन्त्रः । ऐश्वर्यप्रधानोयं मन्त्रः । लक्षं जपेत् पुरश्चरणार्थम् । अस्यैवाक्षरन्यास उच्यते —

शीर्षालिकश्रवणनेत्रसघोणगण्ड-
दन्तोष्ठपाणिपदसन्धिषु साग्रकेषु ।
आधारनाभिजठरस्तनपार्श्वपृष्ठ-
हृन्मस्तकेषु मनुविन्न्यसतु क्रमेण ॥

विन्यस्यैवं मन्त्रवर्णान् पदानि न्यस्येद्भूयो देवतात्वप्रसिध्यै ।
स्थानेष्वेषु व्यष्टसंख्येषु देहे ताराद्यानि व्यष्टसंख्यानि मन्त्री ॥

शीर्षश्रुतिकपोलांसदक्षपार्श्वकटीषु च ।
गुह्यवामकटीपार्श्वसांसगण्डश्रवस्सु च ॥

आधारनाभिहृदयवदनेषु यथाक्रमम् ।

एवं पदन्यासं च कुर्यात् । अस्यैव मन्त्रस्य ध्यानान्तरमुच्यते —

उपवने मरुतामथ नन्दने प्रततगेहलसल्ललनागणे ।
कनकभासितभूमितलेऽञ्चिते विबुधशाखिशतैरखिलार्थदैः ॥

कलितहेमलतानिकरोज्ज्वलैः कलनिनादविहङ्गमनोहरैः ।

कनकपङ्कजसौरभवाहिना सुरसरिन्मरुता च मनोरमे ।
सुरुचिरं मणिमण्डपमुज्ज्वलं विबुधपादपपङ्कजमध्यगम् ॥

मणिमयं च तदन्तरभूतले द्विरदवैरिमहासनमद्भुतम् ।
उपरि संस्थितमुज्ज्वलभूषणं अरुणभास्करकोटिसमप्रभम् ॥

महितरत्नकिरीटमनोहरं मणिमयूखविराजितकुण्डलम् ।
मसृणकुङ्कुमपङ्कपरिस्फुरत्तिलकशोभिललाटतटान्तरम् ॥

कमललोचनमुन्नतनासिकं मुकुरगण्डतलं मधुरस्मितम् ।
अधरकान्तिपराजितपल्लवं विगळिताङ्कशशाङ्कनिभाननम् ॥

विमलकम्बुविराजितकन्धरं विविधहारलताञ्चितवक्षसम् ।
कनकताळगतं वसुसञ्चयं निजकरे दधतं निजसेविनाम् ॥

महितरत्नमरीचिचयोल्लसज्जठरबन्धमनोहरमध्यकम् ।
विविधरत्नलसन्मणिमेखलाकलितसूक्ष्मदुकूलविराजितम् ॥

अमरबन्धुरसिन्धुरनासिकासदृशपीनवरोरुमनोहरम् ।
प्रपदनिर्जितकच्छपमंगुळीनखमयूखजितेन्दुकरांकुरम् ॥

मुनिसुरासुरसिद्धमहोरगाद्यखिललोकनतांघ्रिसरोरुहम् ।
त्रिभुवनैकपरायणमिष्टदं त्रिदशनाथमनारतमाश्रये ॥

एवं ध्यात्वा लक्षं जपित्वा दशांशं त्रिमधुरसिक्तैः कमलैर्जुहुयात् पुरश्चरणाहोमः ।

अथ पूजाविधिः—

ऋध्यै० समृध्यै० सुखदायै० मनोज्ञायै० कान्त्यै० कामदायै० सुरूपायै० कामरूपायै० सर्वज्ञायै० ९ इत्यष्टदलेष्वष्टशक्तीस्समभ्यर्च्य नवमीं कर्णिकायां च समर्च्य, "ॐ नमो भगवते सर्वरत्नमयाय सिंहासनाय नमः ।" इति कर्णिकायां समर्चयेत् । एतस्मिन्पीठे इन्द्रं समावाह्य, तत्र प्रथमं "पुलोमनन्दनायै नमः" इति इन्द्रस्य वामपार्श्वे समर्चयेत् । मातलये नमः इति पुरतः । पुनरङ्गैस्समर्चयेत् परित इति प्रथमावृतिः । पुनः मन्दाराय० सन्तानाय० कल्पपादपाय० हरिचन्दनाय० ४ इति चतुर्दिक्षु पारिजाताय नम इति पृष्ठे च समर्चयेत् । इति द्वितीयावृतिः । आदित्येभ्यो नमः० विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः० मरुद्भ्यो नमः० प्रजापतिभ्यो नमः० वसुभ्यो नमः० अश्विभ्यां नमः० रुद्रेभ्यो नमः० साध्येभ्यो नमः० ८ इति तृतीयावरणे अष्टदलेषु समर्चयेत् । पुनः, ऊर्वश्यै० मेनकायै० रम्भायै० घृताच्यै० पुञ्जिकस्थलायै० तिलोत्तमायै० चित्रलेखायै० उन्मदायै० ८ इति चतुर्थ्यावृतिः । गुरुभ्यो नमः० नारदाय नमः० तुम्बुरवे० चित्ररथाय० अभ्रमुवल्लभाय० वाजिपतये० अदित्यै० जयन्ताय० ८ इति पञ्चम्यावृतिः । इन्द्रादिभिः षष्ठी । एवं संपूज्य पुरस्तात्तन्त्रपूर्वकं उपरिष्टात्तन्त्रोत्तरं जुहुयात् । कमलैर्मधुरसंयुक्तैरयुतं पुरश्चरणार्थम् ॥

अथ प्रयोगविधिः—

दूर्वात्रिकैश्चाथ सहस्रसंख्यं दुग्धाप्लुतैः सप्तदिनं हुनेद्यः ।
रोगैर्वियुक्तस्सह बन्धुवर्गैः शतं प्रजीवेच्छरदां नरोऽसौ ॥

प्रयोगान्तरम्—

पाशांकुशौ काममभीतिमुद्रां करैर्दधानं कमलासनस्थम् ।
रक्तांशुकालेपनमाल्यमेनं शचीपतिं तल्पगतं निशीथे ॥

विचिन्त्य पाशांकुशशक्तिबीजैः युक्तं मनुं मन्त्रितमस्सहस्रम् ।
जपन्ननङ्गातुरचित्तवृत्तिमप्युर्वशीमानयते निजाङ्के ॥

आं ह्रीं क्रों इति पाशांकुशशक्तिबीजानि ।

प्रयोगान्तरम् —

वराभीतिशक्तीः पविं चापि हस्तैः वहन्तं सुरक्तं प्रसन्नाननाब्जम् ।
बलारातिमेनं विचिन्त्यार्कबिम्बे प्रजप्यात्सहस्रं समृध्यै दिनादौ ॥

अथास्य यन्त्रमाह —

कर्णिकायां लिखेत्तारं मनोः पत्रेषु चाष्टसु ।
पञ्चपट्पञ्चपट्पञ्चरसभूतपडर्णकान् ॥

वयं त एहिर्मातृकया भूपुरेण च वेष्टयेत् ॥
इन्द्रश्रेष्ठानिमन्त्रस्य यन्त्रं सर्वसमृद्धिदम् ॥

आयुरारोग्यसौभाग्यधनधान्यसुतप्रदम् ।
सर्वरक्षाकरं वश्यं सुदिनं तद्यशःप्रदम् ॥

किमत्र बहुनोक्तेन वाञ्छितार्थप्रदं परम् ॥

प्रयोगान्तरम् —

पृथुलां यो मधुरयुतां शालीनां मञ्जरीं जुहोत्यग्नौ ।
शालीपूर्णगृहः स्यान्मन्त्रितमो मण्डलत्रयादर्वाक् ॥

शाली धान्यविशेषः । मञ्जरी-कणीस । मधुरं त्रिमधुरम् । अयमर्थः-त्रिमधुरसिक्ताभिश्शालीभिर्नित्यशस्सहस्रसंख्यं मण्डलत्रयं हुनेत् ॥ इति ॥

प्रयोगान्तरम् —

वैश्वदेवविरतौ गृहाश्रमी यो जुहोति वसुसंख्यमन्धसा ।
तस्य भक्तमतिमृष्टमन्वहं संप्रयच्छति सहस्रलोचनः ॥

अयमर्थः— वैश्वदेवान्तेऽन्नेनाष्टसंख्यं जुहुयान्नित्यशः ॥ इति ॥

प्रयोगान्तरम्—

सकृदुच्चरतोप्यमराधिपतिर्मनुवर्यममुं दिवसस्य मुखे ।
सुखजस्य कुटुम्बयुतस्य परं प्रददात्यशनं दिनशस्सरसम् ॥

अयमर्थः— प्रातः प्रातरेकवारं जपतो द्विजस्य कुटुम्बयुतस्य अवश्यमन्नं प्रयच्छतीति ॥

अथास्य यन्त्रमुच्यते—

साध्याख्याकर्मयुक्तं शिखिपुरयुगळस्यालिखेत्कर्णिकायां
तारं कोणेषु बीजं वसुदळकमले केसरोद्यत्स्वराढ्यं ।
दिक्पत्रेष्विन्द्रियार्णान् गुहवदनमितान् कोणपत्रेषु पश्चात्
आवीतं व्यञ्जनार्णैरवनिपुरगतं यन्त्रमैन्द्रं तदेतत् ॥

अस्यार्थः— प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तत्कर्णिकायां प्रणवं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामादीन् विलिखेत् । पुनः षट्सु कोणेषु लं लं इति इन्द्रबीजं विलिखेत् । पुनस्तद्बहिरष्टदळं पद्मं विलिख्य तत्केसरेषु स्वरान् द्वौ द्वौ विलिखेत् । पुनः पूर्वादिचतुर्दळेषु इन्द्रश्रेष्ठानिमन्त्रस्य वर्णान् पञ्च वर्णशो विलिखेत्। पुनराग्नेयादिकोणपत्रेषु अवशिष्टान्वर्णान् षट्षड्विलिखेत्। पुनस्तद्बहिर्वृत्तं विलिख्य कादिवर्णैर्वेष्टयेत् । पुनस्तद्बहिश्चतुरश्रं विलिखेत् ॥

अथ ताम्रादिपट्टविशेषश्च धारणादिविधिश्च फलं चोच्यते—

आलिख्येदं ताम्रपट्टे सुजप्तं हुत्वा वन्हौ साधु संपातयुक्तम् ।
रक्षां कुर्यात्स्थापितं मन्दिरादौ रक्षोभूतप्रेतचोरादिकेभ्यः ॥

इदमेव विलिख्य ताम्रपट्टे कृतसंपातविधिं जपादिसिद्धिम् ।
रुचकादिषु भूषणेषु युञ्ज्यात् विदधानो लभते निजेष्टसिद्धिम् ॥

प्रयोगान्तरम्—

मन्दाकिनीतटरुहत्रिदशद्रुमाधो वृन्दारकैः परिवृतं गजराजसंस्थम् ।
दोर्भ्यां सुवर्णचषकस्थमभीष्टजातमादाय साधकवराय समर्पयन्तम् ॥

ध्यात्वा जपन्ननुदिनं नियमेन योऽमुं मन्त्रोत्तमं शितमतिश्शतमष्टयुक्तम् ।
देवे समग्रमुदिते च सहस्रभानौ संपूर्णरत्ननिचयो भविताऽब्दमालात् ॥

प्रयोगान्तरम्—

ज्ञानाख्यमुद्राकुलिशाभयेष्टान् दोर्भिर्वहन्तं सुसितं प्रसन्नम् ।
विचिन्त्य मन्त्रं प्रजपेत्सहस्रं व्रजेत्स वाग्वल्लभतां नरोसौ ॥

प्रयोगान्तरम्—

धवलनळिनमध्ये सन्निषण्णं सिताङ्गं
सुरमुनिपितृसिद्धैः सेवितं सुप्रसन्नम् ।
दशशतभुजदण्डोल्लासिपीयूषकुम्भै-
रमृतजलसहस्रं स्रावयन्तं निजाङ्के ॥

स्वरुपरि दृढमेवं चिन्तयित्वा सहस्रं
जपति नियमयुक्तो मन्त्रवर्यं नरो यः ।
स तु दुरितवियुक्तो विश्वसंवादयुक्तो
जगति गणनहीनं विन्दते दीर्घमायुः ॥

प्रयोगान्तरम्—

* दिनशो दिनावतारे चत्वारिंशचतुश्शतं प्रजपेत् ।
मासारम्भदिनेऽमुं सचतुश्शतमायुषे च लक्ष्म्यै च ॥

अथेन्द्रमन्त्रप्रसङ्गात् इन्द्राणीमन्त्रोऽपि मन्त्रसारोक्तोऽत्र लिख्यते —

बृहस्पतिः ऋषिः । गायत्री छन्दः । इन्द्राणी देवता । ह्रीं क्लीं हृत् । इन्द्राणि शिरः । सौभाग्यदेवते शिखा । मघवत्प्रिये कवचम् । सौभाग्यं नेत्रत्रयम् । देहि मे स्वाहा अस्त्रम् ॥

ध्यानम् —

कल्पद्रूद्यानमध्ये विविधमणिलसन्मण्डपान्तर्विराज-
न्मातङ्गारातिपीठप्रविलसितसरोजन्मसंस्थां प्रसन्नाम् ।
पीनोत्तुङ्गस्तनार्ता पृथुजघनभरां पद्मपत्रायताक्षी-
मिन्द्राणीमिन्द्रनीलोत्पलशकलनिभां हृद्यभूषां नमामि ॥

ह्रीं क्लीं इन्द्राणि सौभाग्यदेवते मघवत्प्रिये सौभाग्यं देहि मे स्वाहा । इति मन्त्रः । सौभाग्यलक्ष्मीप्रधानोयं मन्त्रः । लक्षं जपेत् । रक्तपद्मैः त्रिमधुरसिक्तैर्वा रक्तोत्पलैस्तत्सिक्तैर्वा वकुलकुसुमैर्वा कैरवैर्वा, त्रिमधुरसिक्तेष्वेतेषु एकेन दशांशं जुहुयात् पुरश्चरणाहोमः । *रक्तोत्पलं-रक्तकुमुदम् । लोणं-लवणम् । वकुलं-घोलसरी । कैरवं-पुष्पविशेषः । अथ पूजाविधिः —

कान्त्यै० प्रभायै० रमायै० विद्यायै० मदनायै० मदनातुरायै० रम्यायै० मनोज्ञायै० हृद्यायै० ९ इत्यष्टसु दळेषु च, नवमीं कर्णिकायां च समभ्यर्च्य, ह्रीं सर्वशक्तिकमलासनाय नमः इति कर्णिकायां समभ्यर्च्य, तस्मिन्पीठे इन्द्राणीं समावाह्य समर्चयेत् । अङ्गैः प्रथमावृतिः । ऊर्वश्यै० मेनकायै० रम्भायै० प्रम्लोचायै० पुञ्जिकस्थलायै० तिलोत्तमायै० घृताच्यै० सुरूपायै० ८ इति द्वितीयावृतिः ॥ इन्द्रादिभिस्तृतीया । वज्रादिभिश्चतुर्थी ॥

---

* रक्तोत्पलं—செந்நெய்தல். लोणं—உப்பு. वकुलं—மகிழ். कैरवं—ஆம்பல் பூ. इति.

अथ प्रयोगः—

जुहुयाच्चम्पककुसुमैः प्रातर्वेश्याजनं वशे कर्तुम् ।
चन्दनपङ्कस्नपितैः सायं नवमालिकाप्रसूनैर्वा ॥
पालाशपुष्पैर्मधुरत्रयाक्तैरिष्टाय दातुं जुहुयात्सहस्रम् ।
कन्यां वरायाथ वरोपि तद्वत् निजेप्सितामाशु वशे विधातुम् ॥

लाजाभिरञ्जलिमिताभिरथाष्टसंख्यं
वह्नौ जुहोतु विधिवत् घृतसंप्लुताभिः ।
कन्यां हृदाभिलषितामचिरेण लब्धुं
सौभाग्यधेनुधनधान्यसुताप्तये च ॥

अस्यार्थः— चन्दनसिक्तैर्नवमालिकापुष्पैर्वा त्रिमधुरसिक्तैः पलाशपुष्पैर्वा सहस्रसंख्यं जुहुयात् सायंकाले इष्टाय पुरुषाय कन्यां दातुम् । अञ्जलिमिताभिरष्टसंख्यं जुहुयात् । वाञ्छितां कन्यां लभते । सौभाग्यादींश्च लभते । नवमालिका-मल्लिकापुष्पम् ॥

प्रयोगान्तरम्—

आदाय दोष्णा प्रतिपादयन्तीं वराय कन्यामभिवाञ्छिताय ।
सुरेन्द्रकान्तां प्रविचिन्त्य जप्यात् कन्याप्रदानाय सहस्रसंख्यम् ॥

अयमर्थः— एवं ध्यात्वा जप्त्वा कन्याप्रदानं लभते ॥

प्रयोगान्तरम्—

कन्यापि नित्यं कृतकर्णवेधा विद्यां प्रजप्यादथ तत्त्वसंख्यम् ।
सौभाग्यहृद्यं महनीयवेषं वरं लभेत त्रिदशेन्द्रतुल्यम् ॥

तत्त्वसंख्यं चतुर्विंशतिसंख्यम् ॥

अस्यैव यन्त्रमाह—

पट्कोणकर्णिकामध्ये ससाध्यं भुवनेश्वरीम् ।
आलिखेत् षट्सु कोणेषु षडर्णं कोणसन्धिषु ॥

अङ्गान्यष्टसु पत्रेषु गुणशः स्यान्मनोः क्रमात् ।
द्वौ द्वौ स्वरौ केसरेषु मारं शक्तिं च दिक्ष्वपि ॥

इन्द्राणीयन्त्रमेतत्तु परं त्रैलोक्यरञ्जनम् ।
सौभाग्यशोभासौन्दर्यधनधान्यश्रुतप्रदम् ॥

अयमर्थः— प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तत्कर्णिकायां भुवनेशीं विलिख्य, तन्मध्ये साध्यनामादीन्विलिखेत् । पुनष्षट्कोणेषु "ह्रीं इन्द्राण्यै नमः" इति विलिखेत् । पुनः कोणसन्धिषु अङ्गाष्टकं विलिखेत् । पुनस्तद्बहिरष्टपत्रं पद्मं विलिख्य तत्केसरेषु द्वौ द्वौ स्वरौ विलिख्य तद्दळमध्ये मन्त्रवर्णान् त्रीणि त्रीण्यक्षराणि विलिखेत् । पुनश्चतुरश्रं विलिख्य तस्य दिक्षु क्लीं इति विलिख्य, तत्कोणेषु ह्रीमिति विलिखेत् । एवं विलिख्य धृते उक्तफलं भवति ॥

प्रयोगान्तरम्—

वदनक्षाळनमञ्जनमभिषेकालेपनादिकं चापि ।
एनां प्रजप्य कुर्यात्सौभाग्यायायुषे समृध्द्यै च ॥

अथ प्रणवविधानमुच्यते—

प्रजापति ऋषिः । देवीगायत्री छन्दः । परमात्मा देवता । अं बीजम् । उं शक्तिः । अं ओं आं हृत् । इं ओं ईं शिरः । उं ओं ऊं शिखा । एं ओं ऐं कवचम् । ओं ओं औं नेत्रम् । अं ओं अः अस्त्रम् । अथवा ओं भूः हृत् । ओं भुवः शिरः । ओं सुवः शिखा । ओं महः कवचम् । ओं जनः नेत्रम् । ओं तपः अस्त्रम् । इत्येतैर्वा षडङ्गानि कुर्यात् ॥